

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ATHENS SCHOOL OF FINE ARTS
SCHOOL OF FINE ARTS
DEPARTMENT OF FINE ARTS

ΤΟΜΕΑΣ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ / SCULPTURE DIVISION

Γ' Εργαστήριο / Sculpture Studio 1

Δ/ΝΤΗΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ / STUDIO DIRECTOR

Ιωάννης Μελανίτης/ Ioannis Melanitis

Πτυχιακή Εργασία

Graduate (Batchelor) Thesis

Τίτλος Εργασίας

Title of Graduate (Batchelor) Thesis

Σκοτοδίνη/ Skotodine

Χριστίνα Καντάνη/

Christina Kantani

A.M. / R.N. : 4146

Επιβλέπων Καθηγητής/Supervisor Professor

Νίκος Τρανός/ Φανούρης Μωραΐτης/ Nikos Tranos/ Fanouris Moraitis

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

«Δηλώνω ότι είμαι ο/η αποκλειστικός/η δημιουργός της πρωτότυπης εργασίας, νόμιμος/η κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της και ότι έχω το δικαίωμα, να παραχωρήσω τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παρούσα άδεια.

Βεβαιώνω, ότι το σύνολο του τεκμηρίου που καταθέτω αποτελεί γνήσιο έργο παραχθέν από εμένα και δεν παραβιάζει τα δικαιώματα άλλου δημιουργού με οποιονδήποτε τρόπο.

Το τεκμήριο/α που καταθέτω είναι το τελικό εγκεκριμένο έργο από την εξεταστική επιτροπή, δεν προκύπτει από λογοκλοπή ή νοθευμένη έρευνα, δεν προσβάλλει πνευματικά δικαιώματα άλλων δημιουργών και δεν παραβιάζει προσωπικά δεδομένα.

Ως κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της εργασίας αυτής, παραχωρώ στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών το μη-αποκλειστικό δικαίωμα δημοσίευσης και διάθεσης της ψηφιακής μορφής της εργασίας μου, εντός και εκτός του δικτύου, μέσω του Ιδρυματικού Αποθετηρίου «Art-IA», με την προϋπόθεση ότι διατίθεται με μία από τις άδειες που έχω επιλέξει κατά την αυτό-απόθεση. Η εν λόγω παραχώρηση δεν συγκρούεται με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τρίτων ή με παραχωρηθέντα ήδη από εμένα σε τρίτους σχετικά δικαιώματά μου. Η βιβλιοθήκη δεν ασκεί κανενός είδους επιμέλεια στο περιεχόμενο της εργασίας μου και αναλαμβάνω πλήρως την ευθύνη του περιεχομένου της.

Η έγκριση της παρούσας εργασίας δεν υποδηλώνει απαραίτητως την αποδοχή των απόψεων του/της συγγραφέα/ως από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών.

Ευχαριστώ ιδιαίτερα τους επιβλέποντες καθηγητές μου, Νίκο Τρανό και Φανούρη Μωραΐτη, για την εμπιστοσύνη και την ουσιαστική καθοδήγησή τους. Επιπλέον, ευχαριστώ τους φίλους, τους συμφοιτητές και την οικογένειά μου για την έμπρακτη στήριξη και την ενθάρρυνσή τους, κατά τη διάρκεια της ολοκλήρωσης της εργασίας.

Ημερομηνία 5/11/25

Ονοματεπώνυμο Συγγραφέα

Χριστίνα Καντάνη

ΣΚΟΤΟΔΙΝΗ

Σκοτοδίνη ορίζεται ως η διαδικασία ζάλης και αποπροσανατολισμού, όταν οι βεβαιότητες καταρρέουν. Η έννοια της δίνης εμπεριέχεται στον όρο: ένας στροβιλισμός που αποτυπώνεται στις γλυπτικές συνθέσεις με τη μορφή διαδρομών και γεφυρών που συστρέφονται, ενσωματώνοντας μηχανισμούς καθόδου, σκάλες, παγίδες και τυφλά σημεία. Η εγκατάσταση συγκροτείται σαν ένα σύστημα ονείρου, κατοικημένο από υβριδικές, σουρεαλιστικές οντότητες και τοπία που κινούνται στη σφαίρα του παραλόγου.

Οι εσωτερικές συγκρούσεις παίρνουν τη μορφή τεράτων, δασών και λαβυρίνθων, που προκαλούν ταυτόχρονα έλξη, φόβο και αμηχανία, ενσωματώνοντας το στοιχείο του ανοίκειου, με την υπόνοια ότι το παιχνίδι μπορεί ανά πάσα στιγμή από χαριτωμένο να μετατραπεί σε απειλή.

Η ξύλινη εγκατάσταση με τα κομμάτια παζλ, μια πίστα ενεργοποίησης της πρόθεσης για δράση, καθώς τα στοιχεία της μοιάζουν έτοιμα να συναρμολογηθούν. Υποδηλώνει μια διαδικασία σε εξέλιξη, στην οποία ο θεατής καλείται δυνητικά να εμπλακεί, με τη συμμετοχή του να υφίσταται όχι έμπρακτα, αλλά σαν πιθανότητα και ερέθισμα. Αντίστοιχα, οι κεραμικές συνθέσεις παραπέμπουν σε χώρους παιχνιδιού, που εκτελείται μόνο νοητά, υπηρετώντας αποκλειστικά το φανταστικό.

Τα σχέδια με κλωστή σε ύφασμα και στα τετράδια αποτελούν λάβαρα-χάρτες σε παράλληλα επίπεδα της ίδιας δαιδαλώδους εμπειρίας. Στη χαρτογράφηση πραγματώνεται η αυτοαναφορική διάσταση της εγκατάστασης, καθώς το υποκείμενο παρατηρεί τη δομή της αναζήτησής του, ενώ ταυτόχρονα μετέχει σε αυτή. Το βίωμα εκλαμβάνεται σε μια σπειροειδή ροή της συνείδησης, συνδέοντας τα φαινομενικά αντίθετα -το μακροσκοπικό και το μικροσκοπικό, το φυσικό και το τεχνητό, σε ένα ενιαίο και αυτοτελές σύστημα, με τις πολλαπλές όψεις της πραγματικότητας και του ονείρου να συνυπάρχουν. Η πλοήγηση στον λαβύρινθο συγκροτεί μια πορεία χωρίς εγγύηση προορισμού, με κόμβους και διακλαδώσεις που αλληλοαναιρούνται και επεκτείνονται, σε ένα αίνιγμα που συνεχώς μεταμορφώνεται. Οι «μαύρες τρύπες / πισίνες» εμφανίζονται σαν τελικά σημεία που δεν οδηγούν πουθενά.

Πρόκειται για χωρικά διαγράμματα του υποσυνείδητου, θυμίζουν λούνα παρκ, παραμύθι ή πεδία δοκιμασίας, όπου η διαδικασία δεν στοχεύει στη διαφυγή, αλλά στον μετασχηματισμό του ανθρώπου. Η απώλεια του προσανατολισμού αναδεικνύεται σε αναγκαία συνθήκη για αυτή την εσωτερική αλλαγή, την οποία καταγράφουν οι ζωγραφικές επιφάνειες, προεκτείνοντας τον χώρο μέσα από ένα ακαθόριστο σύνολο προοπτικών, λειτουργώντας παράλληλα ως τεχνικά σχέδια ενός ονείρου.

Τελικά, το έργο προβάλλει ότι ο κόσμος που γνωρίζουμε δημιουργείται από την ίδια τη σύσταση του νου μας, καταργώντας κάθε διαχωρισμό μεταξύ παιδικού και σκοτεινού, φαινομενικού και πραγματικού.

Η σκοτοδίνη δεν είναι σύμπτωμα. Είναι μέθοδος

SKOTODINE

“Skotodine” (a vortex of darkness and disorientation) describes the vertigo and loss of balance that occur when certainties collapse. The concept of the vortex (“δίνη”) is embedded in the term: a swirl depicted in the sculptural compositions as twisting paths and bridges, incorporating descent mechanisms, stairs, traps, and blind spots. The installation is structured as a dreamlike system, inhabited by hybrid, surreal entities and landscapes that operate in the realm of the absurd.

Internal conflicts manifest as monsters, forests, and labyrinths: psychic micro-worlds that simultaneously evoke attraction, fear, and bewilderment. They harbor the element of the uncanny, accompanied by the suspicion that the play may, at any moment, shift from charming to threatening.

The wooden installation with puzzle pieces, a track that triggers the intention to act, and elements that seem ready to be assembled. It suggests an ongoing process in which the viewer is potentially invited to become involved, with their participation existing not in practice, but as a possibility and a stimulus.

Correspondingly, the ceramic compositions evoke play spaces where the game is not enacted but only conceived, serving exclusively the imaginary.

The thread drawings on fabric and in the notebooks constitute banners-maps across parallel planes of the same Daedalian experience. Through this mapping, a self-referential dimension of the installation is realised, while the subject observes the structure of their own quest and simultaneously participates in it. Experience is perceived as a spiral flow of consciousness, connecting the seemingly opposites — the macroscopic and the microscopic, the natural and the artificial, into a unified, self-contained system, in which multiple facets of reality and dream coexist.

Navigation through the labyrinth constitutes a path with no guaranteed destination, featuring helical trajectories that negate one another and expand, an enigma constantly transforming. The “black holes/pools” appear as warp pipes/final points that lead nowhere.

The compositions embody spatial diagrams of the subconscious, reminiscent of an amusement park, a fairy tale, or a testing ground, where the process aims not at escape, but at the transformation of the human being.

The loss of orientation emerges as a necessary condition for this inner change recorded on the painted surfaces, which extend space through an indeterminate set of perspectives, while simultaneously functioning as technical drawings of a dream.

Ultimately, the work reveals that the world as we know it, is created by the very constitution of our mind, abolishing any distinction between the childlike and the dark, the apparent and the real.

Skotodine is not a symptom. It is a method.

Λέξεις Κλειδιά: σκοτοδίνη, παραμύθι, παιχνίδι, υβρίδιο, λάβαρο -
χάρτης, ανοίκειο, πολλαπλή πραγματικότητα

Keywords: skotodine, game - space, banner - map, hybrid, uncanny,
multiple realities, transformation

ΜΕΡΟΣ 1 «Meta-Progression Loop» Γλυπτική

εγκατάσταση, 49 συνθέσεις

Κεραμικό, ξύλο, πλαστικό, καουτσούκ, γύψος, σύρμα, δέρμα, γάζα, σφουγγάρι, ακρυλικός στόκος, ακρυλικό σπρέι, οξείδια

~ 10,00 x 8,00 x 0,50 μ.

2025

ΜΕΡΟΣ 2 «Routine»

Εγκατάσταση με τετράδια και χαρτιά σε τραπέζι (σχέδια, ζωγραφιές, σημειώσεις)

Τέμπρα, ακρυλικό, μολύβι, ξυλομπογιά, μαρκαδόρος, μελάνι, παστέλ

200 x 70 x 75 εκ.

2023 - 2025

ΜΕΡΟΣ 3

5 λάβαρα-χάρτες

Κλωστές σε ύφασμα

- «Looping Procession Level 1», 86 x 70 εκ
- «Looping Procession Level 2», 86 x 70 εκ
- «Looping Procession Level 3», 86 x 70 εκ.
- «Looping Procession Level 4», 75 x 75 εκ
- «Looping Procession Level 5», 75 x 75 εκ.

2025

ΜΕΡΟΣ 4

Τέμπρα και ακρυλικό σε καμβά

- «Att(r)act Mode 1», 80 x 50 εκ.
- «Att(r)act Mode 2», 40 x 30 εκ.
- «Att(r)act Mode 3», 30 x 24 εκ.

2025

ΜΕΡΟΣ 5 «Z-Fighting»

Γλυπτική εγκατάσταση

Ξύλο, πλαστικό, ζυμάρι, ακρυλικό

4 x 2,20 μ.

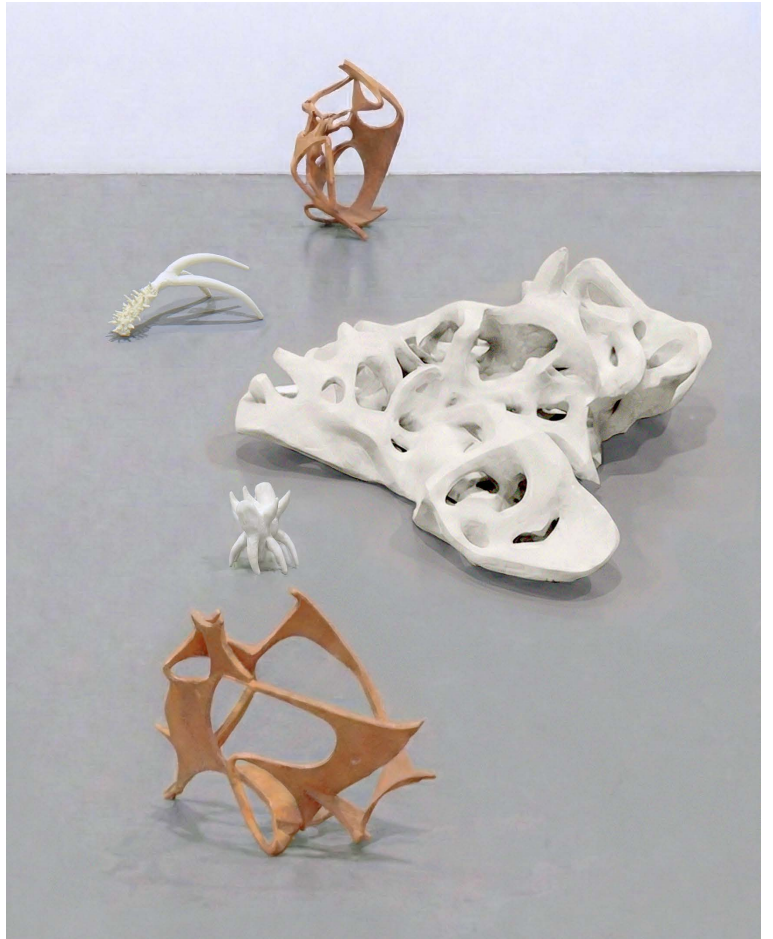
2025

META-PROGRESSION LOOP

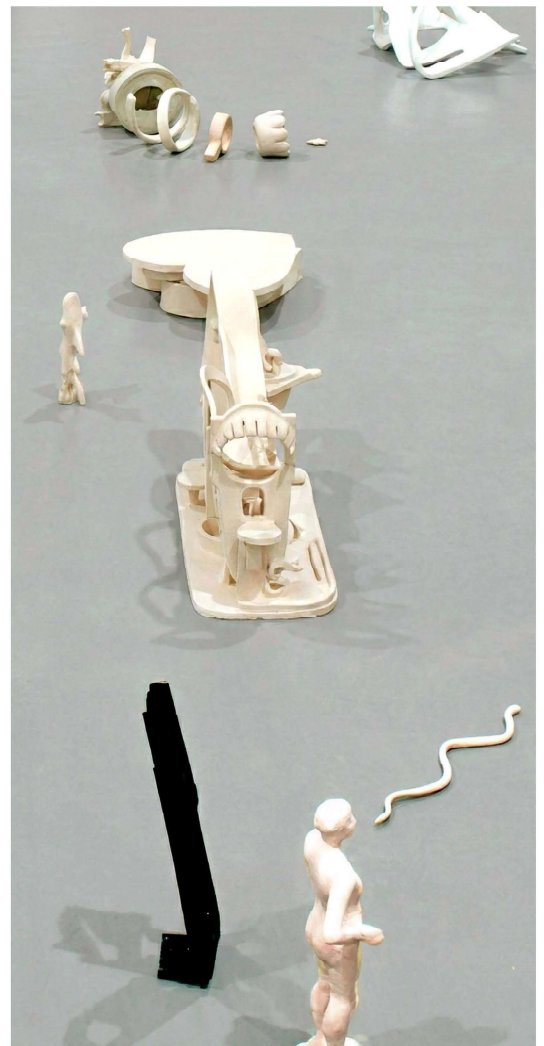

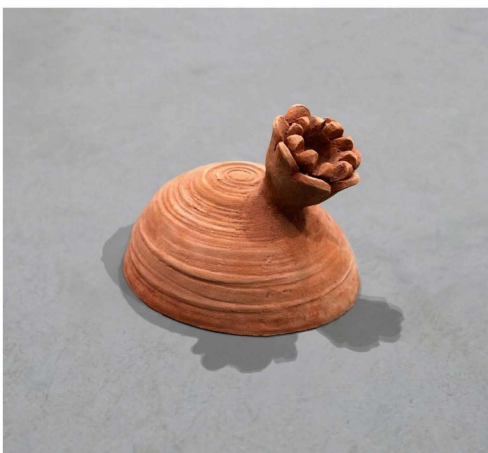

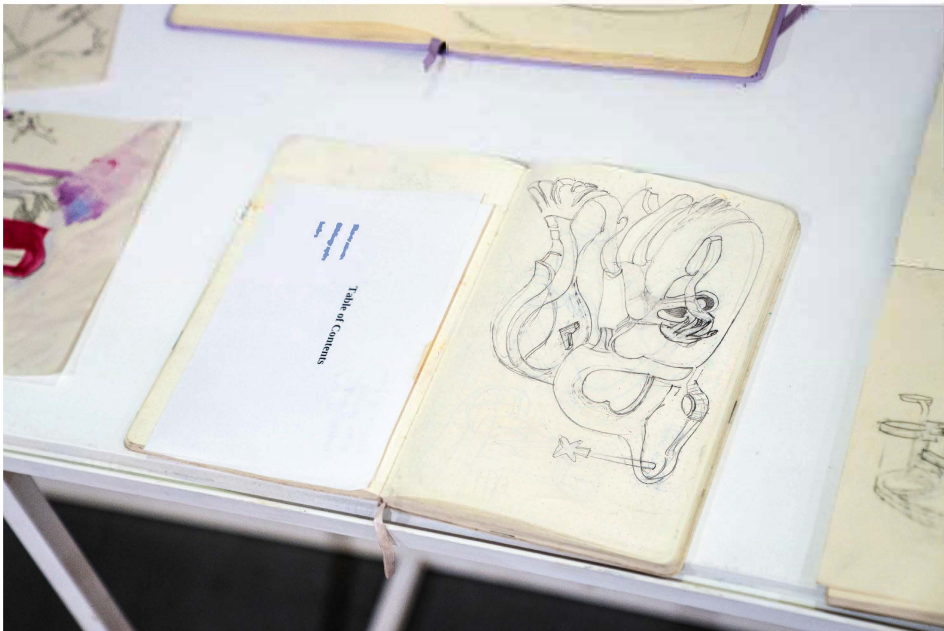

ROUTINE

LOOPING PROCESSION LEVEL

ATT(R)ACT MODE

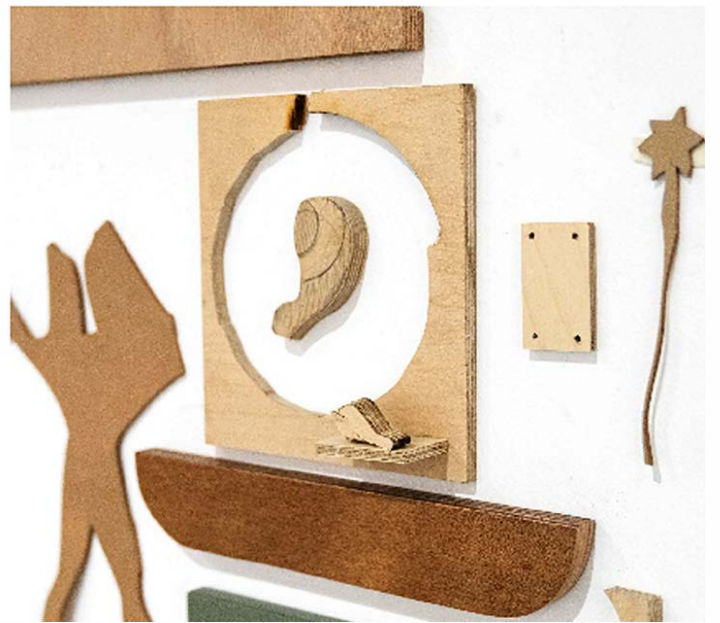
A large, horizontal wall-mounted artwork composed of numerous small, light-colored wooden cutouts and shapes arranged in a dense, abstract pattern. The cutouts include various geometric forms, organic shapes, and stylized figures. Below the main wall-mounted piece, several larger, more complex wooden sculptures are displayed on the floor, including a tall, dark, rectangular structure and a large, light-colored, abstract figure.

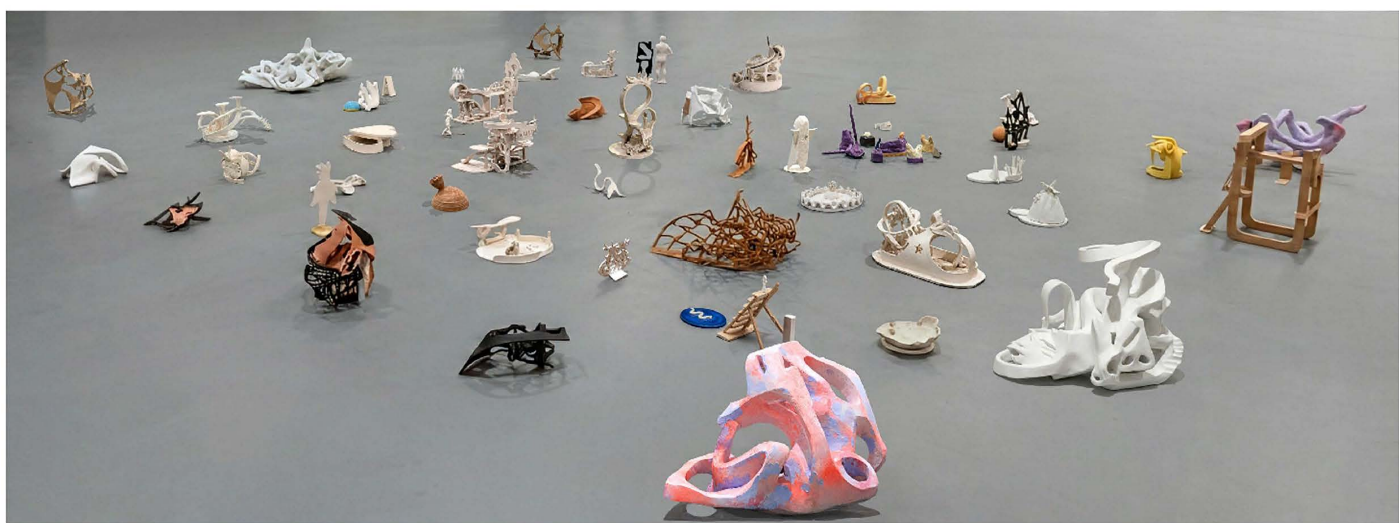
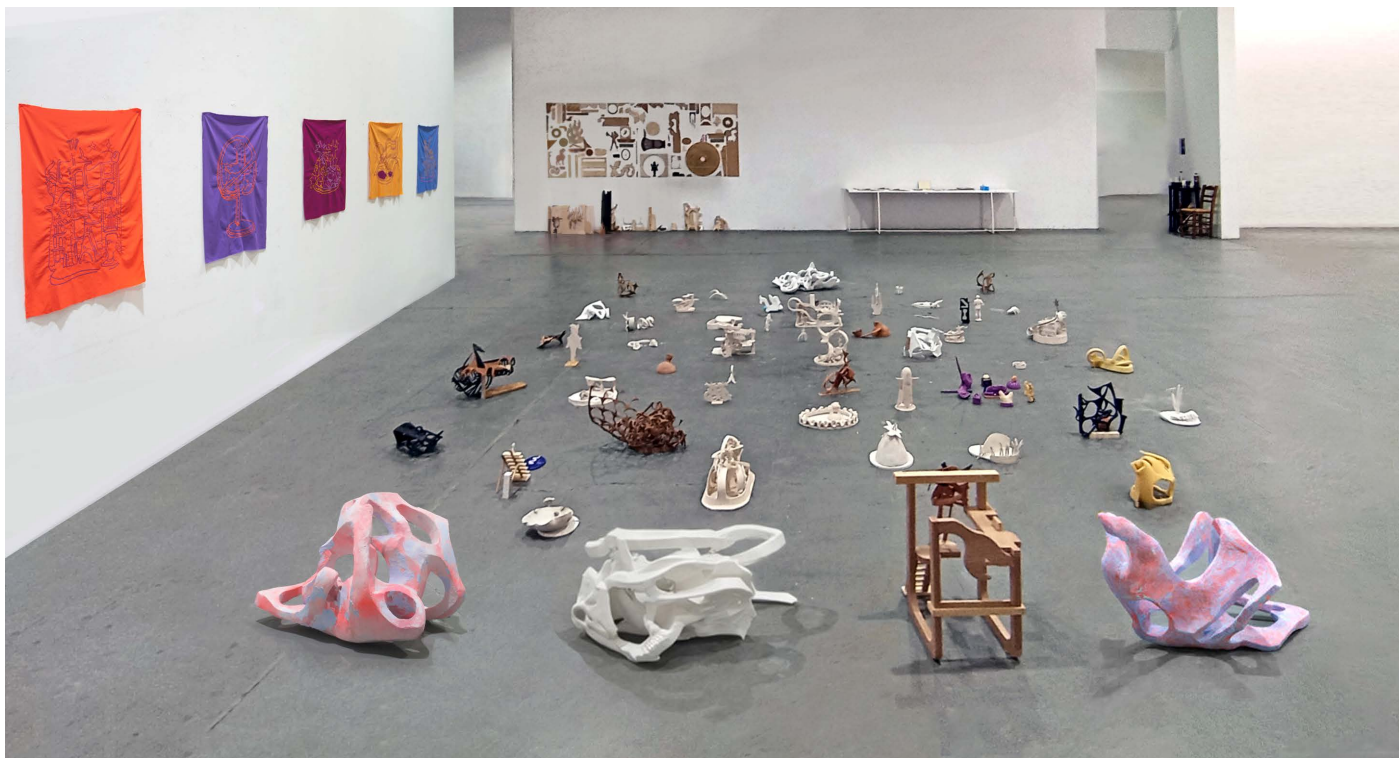

Προέλευση φωτογραφικού υλικού: Στέλλα Μούζη και προσωπικό αρχείο δημιουργού